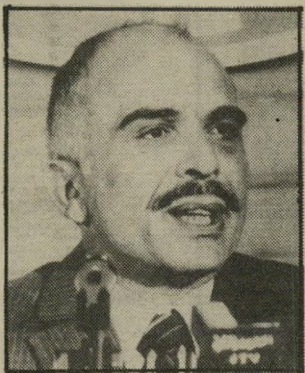

במדינה

יחסים מרחביים רושיח של חרשים

המלך חוסיין שולל את גישת סרס — אבל מי מאמין לו?
המלך חוסיין לא הזכיר את שימרון פרס ויוזמתו אף במילה אחת: "עלו הלי כור."
המלך חוסיין הזכיר רק פעם אחת בנאומו את אש"ף: "זהל המערך."
זה יכול היה להיות חומר לקומדיה. אבל זה קרה השבוע בצמרת המדינית של המדינה.
כן, אבל לא. נאום-הכתר של המלך חוסיין חזר על עמדתו העקרונית.

המלך חוסיין
שבחים יש. הסכמה אין

שממנה לא זו מזה זמן רב: חתירה לשלום כולל, שלום תמורת שטחים, שיתוף כל מדינות-ערב ואש"ף, ועידת בינלאומית בחסות המש החברות הי קבועות של מועצת-הביטחון.
יוזמת-השלום של שימרון פרס מבר ססת על ההנחה שחוסיין יוותר על כל הנקודות האלה, או לפחות על העיקריות: השותפות עם אש"ף והרשימה להחזרת כל השטחים הכבושים. משום כך קיים מעין רושיח של חרשים.

בנאומו בעצרת האו"ם הגיש המלך את תוכניתו, שכללה את כל הנקודות האלה.

בנאום-התשובה שלו, לפני האולם הריק של העצרת, המטיר פרס שבחים על חוסיין, אך הציג תוכנית משלו, השוללת את כל הנקודות האלה, תוך עטיפת השלילה במליצות חיוביות. על כך הגיב חוסיין בראיון עיתונאי בשלי לה גמורה שהיתה חבויה תחת שבחים רבים.

בנאומו בפרלמנט הירדני התעלם חוסיין השבוע מעצם קיומה של יוזמת-שלום ישראלית.

הכל חשאי. זה היה מעצב, אילו היתה יוזמת-השלום של פרס רצינית, אך היעד העיקרי שלה אינו שינוי המפה הפוליטית במרחב, אלא שינוי המפה הפוליטית בתוך ישראל עצמה. לכן הפיצו השבוע עוזריו הורזיים של ראש-המשלה אווירה אופטימית. הנאום של חוסיין, כך אמרו, אינו אלא הסוואה. מאחורי הקלעים מתנהלים דברים כבירים, ושם יש לחוסיין עמדות לגמרי אחרות. הוא מקבל את עמדת פרס. מעתה והלאה תנוהל דיפלומטיה חשאית.

בצורה כזאת ניתן לשגוע את הליכוד (ראה עמודים 8-9), ליצור תדמית חיובית בעולם ולשטוף את מוח הציבור הישראלי, מבלי להודקק לשום עובי דות. הכל חשאי. צריכים להאמין לי מרליפים של ראש-המשלה. ואילו העיתונות הישראלית, המגיבה על כל הרלפה בכישרון-זנב מאושר, עוזרת לראש-המשלה.

הערבים יהיו אשמים. כאשר יתברר, בסופו של דבר, כי כל המערכה הזאת היתה בנויה על חול, ויוזמת-השלום המהוללת תתקפל ככנייד-קלי-פס, יהיו הכל מאושרים.
יאימר כי חוסיין רימה את ישראל.

(המשך בעמוד 10)

העם שופטים ועסקנים

העסקנים זעקו נגד החלטת בית-הדין העליון.
אך הוא חכם יותר.

בית-הדין העליון של המדינה החליט השבוע החלטה מרחיקת-לכת: הוא התיר לח"כ מאיר כהנא להניח על שולחן הכנסת שתי הצעות-יחוק, הדור מות לחוקי-יניבונג של הנאצים.
בית-הדין העליון קבע שאי-אפשר למי נוע מח"כ להציע לכנסת הצעות-יחוק, ברוח המצע שהוא נבחר על פיו. הי מיבחר של כל חרות הוא לגבי חרות של מי שמיטיף לדיעות המאוסות ביר תר, המעוררות התנגדות כללית. אם תחוסל חרות זו, ייפתח פתח לחיסול החרות של הכל.

נגד החלטה זו קמו חוגים הרוגלים כזכויות-האזרח. פרופסור רות גביון וח"כ שולמית אלוני זעקו מרה. אולם בית-הדין העליון שפוט צדק.

ברור-ישלג. יתכן שהבעיה לא היתה קיימת אילו היה ברור לכל כי פעורה תהום בין הנאצים מסוגו של כהנא ובין כל שאר הכוחות והדיעות במדינה.

כלל זה לא נקבע. להיפך. כל הכר חות במדינה הוכיחו מן הרגע הראשון שכל החלטה נגד כהנא משמשת מייד תקדים לחיסולן של רדיעות-מיעוט אחרות. ברור כלל הועד המקום השני בתור להלק הערבי של הרשימה המת-קדמת לשלום, ולאחר מכן יתגלגל כדור-השלג כלפי כוחות אחרים, שהי רוב אינו הפך בקיומם.
כך, למשל:

● מייד אחרי פסילת רשימתו של מאיר כהנא, ערב הבחירות האחרונות, נפסלה גם הרשימה המתקדמת. לשם כך נעשתה קנוניה של הליכוד והמי ערך. בית-הדין העליון ראה את הסכנה וביטל מייד את כל הפסילות.

● אחרי הגבלת חסינותו הפרל-מנטרית של מאיר כהנא, הוגבלה ללא כל סיבה סבירה חסינותו של מוחמד מיעארי. גם הפעם פעלה קנוניה של הליכוד והמערך. את הניסוח, שאומץ על-ידי בעלי-ההחלטה בוועדת-הכנסת, סיפק דווקא ח"כ יוסי שריר, חבריה לסיעה של אלוני.

● הכנסת קיבלה חוק חדש שנועד למנוע בעד כהנא להופיע להבא בבחי-רות — אך הכניסה לאותו החוק סעיף שבא למנוע גם את הופעתם של כוחות ערביים שאינם מוכנים לקבל ניסוח השולל כל זכות של ערבים במדינה. החוק נא כיוזמת הליכוד והמערך גם יחד. סיעתה של שולמית אלוני הצי ביעה בעד החוק הזה, וכן גם מפ"ם.

הפרופסור מתחכם. אין ספק שבית-הדין העליון, היונק את כוחו מן חוכמת-הדורות בעולם האנגלו-סאכסי, ער לסכנות אלה הרבה יותר מעסקנים המרברים על זכויות-האזרח, בעוד שהם עושים את חשבונותיהם המיפלגתיים הקטנים.

בין אלה בלט השבוע אמנון רובינ-שטיין. הוא הציע שהכנסת תתחכם כלפי בית-הדין העליון ותשים לאל את פסקתו, על-ידי מניעת טיפול בהצי-עות-החוק של כהנא. ברור שאם תת-קבל צעה פסולה זו של הפרופסור למישפטים, תנוצל הפיצה מייד כדי למנוע גם את הטיפול בהצעות-יחוק של סיעות אחרות.

הכנסת לא חוקקה — ולא תחוקק — חוק נגד הגיוענות. חלק גדול מן הכנסת אינו פוסל את רדיעות כהנא, אלא פותר רק מן ההתחרות. המילחמה ככהנא לא תהיה בדרך ההתחכמות, ולא בדרך של הפרת-יחוק וחיסול הרמא קרטיה, אלא על-ידי התמודדות רעיר נית בציבור, ברוחב, בתקשורת ובכתי-הספר.

בית-הדין העליון שפוט צדק.

"פּלג"

השקיה ביתית

אוטומוטית — ממוחשבת:

- לגינות קיימות ולגינות חדשות
- לגינות פרטיות ולגינות גג
- עיצוב וביצוע גינות גג וגינות-נוי

להתקשר במשך היום:

03-294041, מנוי: 054

בשעות הערב: 063-79317

זקוק דחוף למודעה?

מודפון

לשרותך 24 שעות ביממה

38 38 38

לבעלי כרטיסי אשראי בלבד

מוזל טוב = נולד לכם בן

מסיבות ברית וחתונות
המוצלחות ביותר

בבית הרופא

עם הגן היפה

תל-אביב, רחוב הפטמן 1

המשרד פתוח: בשעות 10-13; 17-19
טלמונים: 722314, 298772, 9223244

למחזיקי ישראל אכרט

חיג טלכרט, 03-287651

למסירת מודעות לוח, מודעות

מסגרת ומודעות משפחתיות

בשעות 8.30 - 17.00

חוג ברמה אינטלקטואלית ובמגמה הומאניסטית —

לדיון בבעיות האדם, החברה האנושית, הארץ והעולם; וכן לפעילות בלתי-אלימה (ללא הגבלה בגילים).

פרטים: ת.ד. 921 ת"א 61008

סקופ

הגידסה כאילו

גססו נכגעי

ראס-בורקה

במשך חמש

שעות אינה

נכונה. אפשר

היה להציל

ארבעה מהם

— אך רק אילו

הוגשה העזרה

תוך דקות

שר גור
פליטת-פה

בראס-בורקה בוצע פשע נתעב. על כך אין ויכוח. ממשלת-מצריים חיבת לציבור הישראלי רוח ברור והר-משמעי על מה שאירע, איך ומדוע. אחרי הרצח ירדה על הציבור הישראלי הנדרם מהלומה שניה. נמסר לו כי לפחות חמישה מבין שבעת הקרבנות של החייל המצרי המשתולל לא נהרגו מייד ביירות, אלא מתו בעקבות היחס הרשלני והבלתי-אנושי של החיילים, הקצינים והשילטונות המצריים, שמני-עו הגשת עזרה אשר יכלה להציל את חייהם. הם מתו מאיבוד-דם, שניגר במי שך חמש השעות שבהן מנעו המצריים מן הישראלים שבקירבת מקום — ובניהם רופאים — להציל את בני-מישפחותיהם.

העולם הזה מגלה עתה: תיאור זה מוגזם ביותר. הוא נבע מפליטת-פה בלתי-מחושבת.

הידע הרפואי

של השך

עד היום לא פורסמו הדוחות הי-מקוריים של שבע הנתיחות שלי-אחר המוות, שבוצעו במכון הפאטולוגי באבר-ככר.

לא זה בלבד, אלא שמהרגע הראשון נאסר על אנשי המכון לומר את האמת